Dziennik ustaw państwa

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. – Wydana i rozesłana dnia 4. września 1902.

Tresć: M 176. Rozporządzenie, którem wydaje się nowe przepisy o umundurowaniu c. k. urzędników służby portowej i morskiej služby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów c. k. Administracyj morskiej.

176.

Rozporzadzenie Ministerstwa handlu z dnia 28. maja 1902,

którem wydaje się nowe przepisy o umundurowaniu c. k. urzedników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów c. k. Administracyj morskiej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 17. maja 1902 wydaje się następujące przepisy o umundurowaniu c. k. urzedników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów.

I. Postanowienia ogólne.

8. 1.

Wszyscy czynni urzednicy służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmani, strażnicy portowi i piloci są obowiązani przy uroczystościach, przedstawieniach służbowych i w zewnętrznej służbie wykonawczej, w urzędzie, w służbie na pokładzie, tudzież w ogóle przy pełnieniu służby, w której się stykają z publicznością, nosić przepisany uniform.

Noszenie uniformu poza służbą jest tak czynnym c. k. urzędnikom służby portowej i morskiej służby zdrowia, jak i pilotom zawsze dozwolone.

C. k. czynni urzędnicy portowi i urzędnicy morskiej służby zdrowotnej, którym nadano tytuł wyższej klasy służbowej, mają prawo noszenia uniformu temu tytułowi odpowiadającego.

Urzędnikom służby portowej i morskiej służby zdrowia nie zostającym w czynnej służbie, tudzież takim, którym przy ich dobrowolnem wystąpieniu ze stawieniach służbowych, przy zapowiedzianych wizy-

służby rządowej pozwolono wyraźnie zachować tytuł urzędników rządowych, wreszcie osobom, którym nadano tytuł i charakter urzędników portowych i morskiej służby zdrowia, przysługuje prawo noszenia odpowiedniego uniformu przy uroczystościach.

§. 2.

Uniformy urzędników portowych i morskiej służby zdrowia dzielą się na dwie kategorye. Rozmieszczenie urzędników w tych kategoryach jest następujące:

Kategorya pierwsza:

Stopień pierwszy. Urzędnicy VI. klasy służbowej,

VII. drugi. trzeci.

Kategorya druga:

Stopień pierwszy. Urzędnicy IX. klasy służbowej,

drugi. Χ. trzeci. XI.

tudzież zaprzysieżeni praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia, których nie przydzielono jeszcze do żadnej klasy służbowej.

§. 3.

Dla urzędników pierwszej kategoryi zaprowadzony będzie oprócz uniformu służbowego także osobny uniform galowy.

Jak się ubierać mają urzędnicy drugiej kategoryi w przypadkach. w których przepisany jest mundur galowy, o tem stanowi §. 23.

Mundur galowy ma być noszony:

U Najwyższego Dworu, tudzież, gdy się przyjmuje Jego c. i k. Apostolską Mość lub członków Najwyższego Domu cesarskiego; nadto przy przedtach urzędowych i odwiedzinach wysokich dygnitarzy, wreszcie przy innych urzędowych okazyach publicznych, co do których noszenie munduru galowego będzie wyraźnie nakazane. Zresztą noszony będzie zawsze tylko uniform służbowy.

§. 5.

Dla odróżnienia uniformu, o którym tutaj mowa, od uniformów innych gałęzi służby, ustanawia się dla kołnierza na mundurze i wyłogów na rękawach, względnie dla wypustek na mundurze i wyłogów na kołnierzu płaszcza, kolor pomarańczowy.

§. 6.

Przełożeni poszczególnych urzędów powinni mieć staranie o to, żeby podwładni im urzędnicy, bosmani, strażnicy portowi i piloci posiadali przepisany uniform w dobrym stanie, odpowiadającym powadze urzędu, i żeby takowy nosili przy wszystkich okazyach, które w przepisie są wymienione.

§. 7.

Urzędnicy służby portowej i morskiej służby zdrowia, bosmani, strażnicy portowi i piloci oddają w uniformie ukłon, salutując w sposób wojskowy. Jeżeli funkcyonaryusze służby portowej i morskiej służby zdrowia są w uniformie, winni przy spotkaniu się lub zejściu się wzajemnie się pozdrowić; oddać uszanowanie ma naprzód ten urzędnik, który względem drugiego jest podwładny lub zajmuje niższy stopień służbowy.

§. 8.

Wszystkie przepisy o umundurowaniu funkcyonaryuszów wykonawczej służby portowej i morskiej służby zdrowia, jakie dotychczas wydano, przestaną obowiązywać w dniu, w którym rozporządzenie niniejsze będzie obwieszczone.

II. Opis munduru urzedników.

A. Mundur służbowy.

§. 9.

Kurtka koloru granatowego zrobiona jest albo ze sukna albo z materyi grzebiennej lub t. zw. tyflu, albo wreszcie z lekkiej materyi wełnianej (tablica I, fig. e) i składa się z części głównej, z rękawów i kołnierza.

Część główna, przykrojona w ten sposób, aby przylegała wygodnie do ciała, składa się z dwóch części piersiowych i z części plecowej, które, gdy ramiona wolno zwisają, sięgają na 10 cm poza dolny brzeg rekawów.

Jedna i druga część piersiowa opatrzona jest 6 złoconymi guzikami, na których wyciśnięty jest cesarski orzeł dwugłowy, a każdemu guzikowi odpowiada na kraju części przedniej jedwabiem obrzucona dziurka.

Najwyższy guzik oddalony jest od dolnego kraju kołnierza na 4 cm, a od podłużnego kraju części przedniej na 15 cm, najniższy zaś guzik na 13 cm od podłużnego kraju części przedniej, a na 22 do 25 cm — stosownie do wielkości — od dolnego kraju tejże części. Przyszyte zaś są w ten sposób, że, jeżeli części przednie założone są na środku piersi jedna na drugą i zapięte, oba rzędy guzików oddalone są od siebie na 11 do 13 cm.

Na obu częściach przednich zrobiony jest po stronie zewnętrznej, na 17 cm od podłużnego kraju i — stosownie do wielkości — na 25 do 28 cm od kraju dolnego, rozpór na kieszenie, 16 cm długi i poziomo wykrojony, w który wszyta jest kieszeń na 16 cm szeroka i na 16 cm głęboka, przykryta u górnego brzegu klapą ze sukna.

Klapa ta przyszyta jest do górnego brzegu rozporu i podbita tem samem suknem. Ma ona nieznacznie zaokrąglone końce i może być wsunięta w kieszeń.

Oba górne i dolne końce części piersiowych są nieco zaokrąglone; po stronie wewnętrznej prawej części piersiowej znajduje się kieszeń w podszewce na 15 cm szeroka, a na 18 cm głęboka.

Część plecowa składa się z 2 kawałków i posiada u dołu w kierunku przedłużenia szwu plecowego rozpór na 10 cm długi.

Każdy rękaw złożony jest z 2 części i opatrzony szwem górnym i dolnym. Nadto obszyty jest on wyłogiem z takiego samego sukna, na 10 cm szerokim, a u dolnego brzegu posiada zakładkę ku wnętrzu, szeroką na 2 ½ cm.

Wzdłuż szwu między rękawem a wyłogiem znajduje się wypustka sukienna barwy pomarańczowej.

Kołnierz wyłożony zrobiony jest z tego samego sukna, ma u karku 4 cm szerokości i rozszerza się meco ku przodowi.

Odznaki przyszyte są na wyłogach rękawów, zrobionych z tego samego sukna i szerokich na 10 cm, i to w ten sposób, że górna część galoników styka się bezpośrednio z wypustką sukienną na wyłogach rękawów.

Urzędnicy VI. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów galon złoty, na 4 cm szeroki (tablica II, fig. f).

W odległości 4·4 mm znajdują się ponad tym galonem trzy równoległe do niego galoniki złote, każdy na 6·6 mm szeroki (tablica I, fig e, i tablica II, fig. g).

Urzędnicy VII. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów galon tej samej szerokości i dwa galoniki, jak powyżej, a urzędnicy VIII. klasy taki sam galon i jeden galonik.

Urzędnicy IX. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów trzy galoniki złote, oddalone od siebie na 4 4 mm (tablica I, fig. e, i tablica II, fig. g).

Urzędnicy X. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów dwa takie same galoniki, a urzędnicy XI. klasy, tudzież praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia jeden galonik.

Kurtkę nosić wolno tylko w biurze i w służbie

pokładowej na statkach rządowych.

Jeżeli w łodziach lub na pokładzie statków znajdują się wysocy przełożeni lub inni dygnitarze, urzędnicy występować mają w surducie uniformowym lub, o ile to wyraźnie zarządzono, w gali.

§. 10.

Surdut uniformowy (tablica II, fig. a i b) zrobiony jest ze sukna granatowego, z wyłożonym kołnierzem i wyłogami z tego samego sukna, i podbity czarną podszewką, jedwabną lub wełnianą.

Część górna surduta składa się z dwóch części piersiowych (przednich), które zapomocą boczków połączone są z częścią plecową, składającą się rów-

nież z 2 kawałków.

Części piersiowe zachodzą w środku piersi jedna na drugą i tworzą dwie wykładki, u góry kończaste. Na każdej jest rzędem po 7 guzików złoconych, jednakowo od siebie oddalonych. Na każdym guziku wyciśnięty jest dwugłowy orzeł cesarski. a każdemu z nich odpowiada u brzegu wykładek jedna dziurka.

Najwyższy guzik oddałony jestło 3 cm od dolnego kraju kołnierza, a na 12 cm od brzegu wykładki, najniższy zaś przyszyty jest na szwie stanu i oddałony o 9 cm od brzegu wykładki. W podszewce lewej części piersiowej zrobiona jest kieszeń

na 15 cm szeroka.

Poły, które tworzą przedłużenie części górnej, spadają na biodra w ten sposób, że, gdy ręce wolno zwisają, sięgają aż do końca wyprostowanego palca średniego. Rozszerzają się one ku dołowi w ten sposób, że z przodu zachodzą na siebie na szerokość wykładek, a z tyłu na dolną szerokość części plecowej. W tylnej części obu poł, a mianowicie na linii, jaką tworzą oba szwy plecowe, znajduje się z jednej i z drugiej strony fałd podłużny, a w fałdzie tym zrobiona jest kieszeń pokryta trójkończastą, względnie podwójnie wykrojoną klapą.

Do każdej z tych klap przyszyte są po trzy złocone guziki z wyciśniętym orłem, z których jeden znajduje się na górnym końcu klapy, drugi na dol-

nym, a trzeci w środku.

Rękawy obszyte są wyłogami na 10 cm szerokimi, z tego samego sukna. Wzdłuż szwu znajduje się między rękawem a wyłogiem wypustka sukienna barwy pomarańczowej.

Kołnierz podszyty jest takiem samem suknem i przykrojony w ten sposób, że po wyłożeniu ma z tyłu na linii środkowej, tudzież u obu przednich prostokątnych końców tuż obok wykładek 4 cm szerokości.

Odznaki przytwierdza się w sposób w §ie 9ym przepisany.

Oprócz odznak, o których była mowa powyżej, noszą urzędnicy I. kategoryi dwa naramienniki, splecione z czarno-żółtych złotem tkanych sznurów, obok siebie leżących, zaś urzędnicy II. kategoryi dwa proste, obok siebie leżące sznury złote, które u górnego końca schodzą się ze sobą i opatrzone są małym guzikiem z wyciśniętym orłem (tablica II, fig. a i b, tudzież tablica III, fig. e i f). Te sznury złote przyszyte być mają na obu ramionach między szwem rękawa a kołnierzem surduta w ten sposób, żeby leżały poziomo na szwie naramiennym.

Surdut nosić należy zawsze przy wykonywaniu

służby zewnętrznej.

S. 11.

Kamizelka (tablica II, fig. c) zrobiona jest z takiego samego sukna granatowego jak surdut, z częścią plecową z czarnego kanawasu, posiada na przodzie od szyi ku piersi wcięcie na 10 cm długości i zapina się na 7 małych złoconych guzików z orłami, przyszytych do przedniego brzegu prawej części piersiowej. Przednie dolne rogi obu części piersiowych są na ukos ścięte, a na zewnętrznej ich stronie znajduje się z prawego i lewego boku kieszeń poziomo wykrojona, i obszyta u górnego brzegu listewką z sukna, na 2 cm szeroką. Część plecowa posiada w środku rozpór na 7 cm, opatrzony dragonikiem i sprzączką.

W lecie wolno nosić białe kamizelki według powyższego kroju, opatrzone przepisanymi guzikami

z orłami.

§. 12.

Spodnie są dla obu kategoryi takie same, zrobione z sukna granatowego, opatrzone z przodu rozporem, u dołu nierozcięte, i mają po obu bokach kieszenie, które można zapiąć na guziki.

W lecie wolno nosić białe spodnie.

§. 13.

Czapka (tablica I, fig. c) jest z sukna granatowego.

Główka jej w kształcie walca ma 4 cm wysokości i obszyta jest u górnego i dolnego brzegu wypustką ze sukna tego samego koloru. Między oboma wypustkami znajduje się czarna wstążka morowa (z t. zw. moire antique), która wypełnia całą przestrzeń między wypustkami.

Denko czapki ma taką samą średnicę jak główka i połączone jest z tą ostatnią listewką na 2 cm szeroka.

Na szwie, łączącym denko z wzmiankowaną listewką, znajduje się taka sama wypustka, jak obie powyższe.

Daszek jest nieznacznie wygięty i nieco zaokraglony i ma u przodu 4.6 cm szerokości. Na daszku umieszczona jest podpinka ze skóry lakierowanej, na 1 *cm* szeroka i przytwierdzona małymi złoconymi guzikami, na których wyciśnięty jest dwugłowy orzeł cesarski.

W środku na przedniej stronie czapki znajduje się dwugłowy orzeł cesarski, a nad nim złotem haftowana korona cesarska (wielkość i formę wskazuje

tablica I, fig. d).

Urzędnicy VI., VII. i VIII. stopnia służbowego mają na czapce dwa galoniki złote, każdy na 6·6 mm szeroki (tablica II, fig. g); dolny galonik styka się z dolną wypustką główki, górny zaś umieszczony jest w połowie wysokości tej ostatniej.

Urzędnicy klasy IX. i niższych, tudzież praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia

mają na czapce tylko ten dolny galonik.

W słotę można czapkę powlec pokrowcem z czarnej ceraty.

W lecie można nosić czapki z białej materyi lnianej, przystrojone tak samo jak czapki sukienne.

Jednakże białe czapki można nosić tylko do białych spodni.

§. 14.

Za broń przyboczną służy szabla (tablica II, fig. e). Składa się ona z głowni, rękojęci i pochwy.

Głownia stalowa jest nieco wygięta, 73 cm długa, u rękojęci 2·4 cm szeroka, u końca na długość 23 cm obosieczna, a stąd aż na 2·5 cm od trzonka jednosieczna i po obu bokach ku tylcowi wklęsło szlifowana. Tam, gdzie tylec jest najgrubszy, szerokość jego wynosi 0·6 cm.

Rękojęć, mająca 14 cm długości, składa się z gardy, okówki i pierścienia, zrobionych z metalu złoconego, tudzież z drewnianego trzonka skórą rybią powleczonego i złoconym drutem okręconego. Części te osadzone są na ogonku głowni i przytwierdzone u góry guzikiem ze złoconego metalu przynitowanym do okówki.

Garda tworzy u nasady głowni okrągłe jelca, które w miejscu, gdzie są najszersze, mają wklęsłe wygięcie przeznaczone dla ręki i pałąk, sięgający

ku górze aż do guzika na okówce.

Jelca, na stronie zewnętrznej 3·5 cm, a na stronie wewnętrznej 2·5 cm szerokie, tudzież wzmiankowany pałąk ozdobione są arabeskami plastycznie cyzelowanemi i dziurkowanemi. Między temi arabeskami wyobrażony jest na dolnej, szerszej części pałąka c. k. orzeł dwugłowy. Tak jelca, jak i pałąk, oprawione są po obu bokach okrągłą listewką, która na tylnej części jelec kończy się zagiętą ku dołowi rzeźbioną i cyzelowaną gałka.

Okówka ozdobiona jest gałązką wawrzynu i arabeskami plastycznie cyzelowanemi, a ogonek głowni zanitowany jest w rękojęci guzikiem (na którym wyciśnięta jest rozetka, ozdobiona arabeskami), aby głownia trzymała się dobrze w rękojęci.

Pochwa, do wymiarów i kształtu głowni zastosowana, zrobiona jest z miękkiego drzewa, powleczona zewnątrz skórą końską i opatrzona u uścia okówką z klamrą, pod którą o 11 cm niżej znajduje się drugie okucie z kółkiem, a na końcu trzecie, wszystkie zrobione z metalu pozłacanego. Okówka u uścia ozdobiona jest zewnątrz inicyałami Najjaśniejszego Pana i koroną cesarską, okowka środkowa i końcowa arabeskami wypukłemi, wygniatanemi. Klamra u górnej okówki przytwierdzona jest na 6 cm poniżej otworu tej ostatniej, na stronie do ciała zwróconej, kółko zaś środkowe znajduje się z prawej strony okówki środkowej. Okówka dolna opatrzona jest na spodnim brzegu oprawą żelazną.

W służbie należy szablę nosić zawsze do munduru, a odpasywać ją można tylko w czasie wewnętrznej służby biurowej lub pokładowej.

§. 15.

Pendent składa się z pasa ze skóry lśniącej brunatnej i z dwóch rzemieni bocznych z czerwonego safianu, opatrzonych sprzączkami. Z rzemieni bocznych przedni ma 29 cm, tylny 46 cm długości. Oba są na 2·8 cm szerokie i wyłożone po stronie zewnętrznej galonem złotym, 2·3 cm szerokim, w środku czarną nicią przetykanym, na dolnym zaś końcu, gdzie znajdują się sprzączki do przytwierdzenia szabli, są ścięte kończasto. Do pendentu przymocowany jest łańcuszek o długości 13 cm, z haczkiem do podciągania szabli. Pendent opasywać należy pod mundurem lub kamizelką, tak zeby przedni rzemień boczny spadał po lewem udzie.

§. 16.

Płaszcz mundurowy (tablica IV, fig. a i b) zrobiony jest z sukna granatowego i tak długi, żeby osłaniał ciało od szyi aż do $10-12\ cm$ poniżej goleni. Zapina się on na dwa rzędy pozłacanych guzików z orłami, po sześć w każdym rzędzie.

Kołnierz z czarnego aksamitu można postawić lub wyłożyć; podbity on jest takiem samem suknem, z jakiego zrobiony jest płaszcz, i na obu rogach

zaokrąglony.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza, w środku po obu brzegach przednich, znajdują się wyłoci z pomarańczowego aksamitu, na których umieszczona jest złotem tkana kotwica (tablica II, fig. d). Z przodu na szwie kołnierza znajduje się pętelka granatowa wełniana, a mianowicie z prawej strony baryłka, z lewej uszko, a nasady ich przykryte są rozetami, zrobionemi z tego samego materyału.

W wysokości bioder znajduje się dragon, mający 6 cm szerokości, a 37 cm długości i opatrzony dwoma takimi samymi guzikami z orłem i dwiema dziurkami. W wysokości dragona znajdują się zewnątrz po obu bokach płaszcza kieszenie klapami nakryte, a po lewej stronie piersiowej od wewnątrz zrobiona jest kieszeń otwarta.

Płaszcz uniformowy nosi się po mundurze

w zimno i słotę, tudzież w podróżach.

W słotę mogą urzędnicy i praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia nosić płaszcz z ciemnej, nieprzemakalnej materyi, z rękawami i kapturem. Długość ich ma być taka sama, jak długość płaszczów zwyczajnych.

§. 17

Do noszenia na szyi przepisane są do munduru krawatki czarne jedwabne lub atłasowe, szerokości 2—3 cm, w formie kokardy, którą nosić należy pod wyłożonym, nie zanadto szerokim kołnierzem.

8.18

Rękawiczki zrobione są z białej skóry do prania.

§. 19.

Do munduru nosić wolno tylko białą bieliznę.

\$. 20.

Za obuwie służą trzewiki z czarnej skóry.

W słotę można nosić buty z czarnej skóry, z cholewami aż do kolan, jednak nie do munduru galowego. Spodnie wolno w takim razie włożyć w cholewy.

B. Mundur galowy.

§. 21.

Mundur galowy (tablica III, fig. a i b) jest z granatowego sukna, ze stojącym kołnierzem i wylogami aksamitnymi koloru pomarańczowego. Kołnierz stojący ma wszędzie 4 cm wysokości, a wyłogi u rękawów wszędzie 7 cm szerokości.

Końce kołnierza są na przekątni 1.3~cm nieco zaokrąglone.

Część górna munduru dochodzi aż do bioder i zapina się na 2 rzędy guzików pozłacanych z orłami, a to po 8 w każdym rzędzie. Poły są na przednich końcach na przekątni 5·2 cm nieco zaokrąglone i sięgają na 8 cm powyżej kolan. W obu tylnych fałdach poł umieszczone są kieszenie z góry na dół wykrojone, pokryte klapami trójkończastemi, do których przyszyte są po trzy guziczki z orłami. Rękawy są u przydłońka rozcięte i zapinają się na guziczek z orłem. Podszewka munduru jest granatowa, a wzdłuż wszystkich brzegów idzie wypustka sukienna koloru pomarańczowego.

Kołnierz i wyłogi obszyte są galonem złotym szerokości 3·3 cm (tablica III, fig. c)

Stopnie służbowe oznaczają rozety, umieszczone na przednich częściach kołnierza (tablica III, fig. c i d).

Trzeci stopień oznacza jedna rozeta, drugi dwie, pierwszy trzy.

8. 22.

Spodnie galowe są z takiego samego sukna granatowego jak mundur galowy, jednak bez wypustki; z przodu mają rozpór, u dołu są nierozcięte i opatrzone sztruplami, a po obu bokach mają kieszenie do zapinania.

Na szwach zewnętrznych bocznych obłożone są galonami złotymi, mającymi $2\cdot 6$ cm szerokości (tablica II, fig. f).

§. 23.

Urzędnicy drugiej kategoryi używają do gali przepisanego munduru służbowego, który ma być zapięty, i granatowych spodni, jakoteż kapelusza, którego opis podany jest w następującym paragrafie.

§. 24.

Kapelusz (tablica I, fig. a i b) zrobiony jest z czarnej, jedwabnej pilśni, składa się z główki okrągłej i krys, i jest opatrzony podpinką.

Środkowa pionowa wysokość główki wynosi 11 cm. Krysy są po obu stronach główki w górę wygięte, a mianowicie z prawej strony na 14·5 cm, a z lewej strony na 16 cm, i tworzą z przodu i z tyłu nieznacznie wygięte rogi na 6·7 cm szerokie, których środkowa długość, mierząc od otworu główki, wynosi 10 cm.

Brzeg krys kapelusza obszyty jest czarną jedwabną wstążką morową, mającą 3 5 cm szerokości i przytwierdzoną w teń sposób, że 3 cm jej szerokości są założone na zewnętrzną stronę krys. Nadto wzdłuż wewnętrznej strony krys umieszczone są na kapeluszach pierwszej kategoryi czarne pióra strusie.

Na zewnętrznej stronie prawej krysy, a mianowicie w środku, przyszyta jest do kapelusza czarna kokarda. Na tej kokardzie przytwierdzona jest guzikiem mundurowym obłoga, utworzona w pierwszej kategoryi z 6 rzędów złotych sznurków, z których dwa środkowe są ze sobą splecione, a w drugiej kategoryi, z galonu złotego, mającego 2.6 cm szerokości.

zety ze złotych sznurków, z czarną aksamitną tarczą w pośrodku, na której wyhaftowany jest złolem cesarski orzeł dwugłowy.

§. 25.

Krawat mundurowy zrobiony jest z czarnej, gładkiej materyi jedwabnej i ma być opatrzony przy szyi białą wypustką, utworzoną przez podłożenie sznurka 0.3 cm grubego, ponad górnym brzegiem krawatu wystającego.

8. 26

Do broni przybocznej, płaszcza, rekawiczek, bielizny i obuwia stosują się te same przepisy, które dotycza munduru służbowego.

C. Odznaki żałobne.

S. 27.

Urzędnicy służby portowej i morskiej służby zdrowia obowiazani sa brać udział w żałobie dworskiej i, zgodnie z przepisami dla c. i k. wojska, nosić odznaki żałobne w I. i II. klasie żałoby dworskiej zawsze, ilekroć wystepuja w mundurze, w III klasie zaś tylko wtedy, gdy żałobę nosi się po jakimś członku Najwyższej rodziny cesarskiej, i to tak w służbie jak i poza służba; w innych przypadkach żałoby III. klasy nosić mają odznaki żałobne tylko poza służba.

§. 28.

Odznaki żałobne nosić należy według dwóch stopni w następujący sposób: do żałoby pierwszego stopnia, obejmującej pierwszy okres I. klasy żałoby, krepę 8 cm szeroką na środku lewego ramienia, lecz bez kokardy, tudzież krepe na obłodze kapelusza i na rękojęci pałasza.

Do żałoby drugiego stopnia, obejmującego drugi okres I. klasy i wszystkie inne klasy, nosi się krepe na ramieniu w sposób powyżej przepisany.

§. 29.

Co się tyczy klas i trwania żałoby dworskiej, władze i poszczególni urzędnicy stosować się mają do uwiadomienia, jakie w każdym z osobna przypadku wyda Wielki Mistrz Dworu Jego c. i k. Apostolskiej Mości, lub do obwieszczeń, umieszczanych bądź w urzędowej części "Gazety Wiedeńskiej", bądź w gazecie urzędowej dotyczącego kraju.

W obu rogach kapelusza umieszczone są ro- III. Opis uniformu bosmanów, strażników portowych i pilotów.

§. 30.

Kurtka zrobiona jest z sukna granatowego i nie różni sie forma, krojem i długościa od kurtki urzedniczej §. 9). Na guzikach z żółtego metalu wyciśnieta jest kotwica (tablica I, fig. h).

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza, który zrobiony jest z takiego samego sukna, znajduje się na przednim brzegu w środku po prawej i po lewej stronie wyłóg z sukna pomarańczo wego, opatrzony kotwica metalowa koloru żółtawego (tablica I, fig. f).

Rekawy obszyte są wyłogami z tego samego sukna, na 10 cm szerokimi. Wzdłuż szwu miedzy rękawem a wyłogiem znajduje się wypustka z sukna pomarańczowego.

Za odznaki służy:

- a) dla bosmanów galon na 3 cm szeroki, a nad nim w odległości 4·4 mm galonik szerokości 8 mm (tablica II, fig. f);
- b) dla strażników portowych I. i II. klasy, tudzież dla pilotów I. klasy, trzy galoniki, każdy na 8 mm szeroki:
- c) dla pilotów II. klasy dwa takie same galoniki, a
- d) dla pilotów III. klasy jeden galonik (tablica II, fig. y).

Galony i galoniki sa z jedwabiu pomarańczowego, a przyszywa się je do wyłogów na rękawach w ten sposób, że górny kraj galonu lub galonika przytyka bezpośrednio do wypustki sukiennej (tablica I, fig. e).

§. 31.

Bosmani i strażnicy portowi noszą na paradę mundur, który barwą, formą i krojem nie różni się wcale od munduru urzędników (§. 10), jednak nie ma sznurów na ramionach. Mundur ten opatrzony jest na wyłogach rekawów odznakami, w sie 30ym pod litera a) i b) przepisanemi (tablica II, fig. a i b). Piloci noszą nawet na paradę tylko kurtkę.

§. 32.

Kamizelka z sukna granatowego jest co do kroju i formy taka sama, jak kamizelka urzędników (§. 11), z wyjątkiem guzików, które zrobione są z żółtego metalu i opatrzone kotwicą (tablica II, fig. c i tablica I, fig. q).

W lecie wolno nosić białe kamizelki według powyższego kroju, opatrzone przepisanymi guzikami z orłami.

§. 33.

Spodnie z sukna granatowego nie różnią się ani krojem ani formą od spodni dla urzędników (§. 12).

W lecie można nosić białe spodnie.

§. 34.

Czapka ma taką samą formę i barwę, jak czapka urzędników (§. 13), a podpinka przytwierdzona jest do niej żółtymi, metalowymi guziczkami, na których wyciśnięta jest kotwica (tablica I, fig. c i g).

Bosmani i strażnicy portowi mają na czapce oprócz wstążki morowej (moire antique) złotem tkanego orła cesarskiego z koroną, podobnie jak urzędnicy (tablica I, fig. d), piloci zaś oprócz wstążki morowej cesarskiego orła z koroną z żółtego pozlacanego metalu (tablica I, fig. d).

W słotę można na czapkę wdziać ceratowy

pokrowiec.

W lecie można nosić czapki z białej materyi lnianej, przystrojone tak samo jak czapki sukienne (§ 12, ustęp przedostatni).

Białe czapki wolno nosić tylko do białych spodni.

§. 35.

Płaszcz (tablica IV, fig. a i b) jest z sukna granatowego i nie różni się ani krojem ani formą od płaszcza dla urzędników (§. 16), z wyjątkiem kołnierza, który jest z tego samego sukna.

Na zewnętrznej stronie wyłozonej części kołnierza umieszczone są w środku po obu brzegach przednich listewki sukienne koloru pomarańczowego, z kotwicą zrobioną z żółtego metalu (§. 30, ust. 2).

Guziki na płaszczu są takie same jak te, które opisano w sie 30ym, ust. 1.

W słotę wolno także w służbie nosić płaszcze ceratowe z rękawami i kapturem (§. 16, ustęp ostatni).

§. 36.

Do noszenia na szyi przepisane są do munduru czarne krawatki jedwabne, szerokości 2—3 cm, w formie kokardy, którą nosi się pod wykładanym kołnierzem, nie zanadto szerokim (§. 17).

§. 37.

Rękawiczki są z białej skóry pralnej (§. 18).

§. 38.

Do munduru należy nosić wyłącznie białą bieliznę (§. 19).

§. 39.

Za obuwie służą trzewiki lub buty z czarnej skóry, a w słotę wolno spodnie włożyć w cholewy (§. 20).

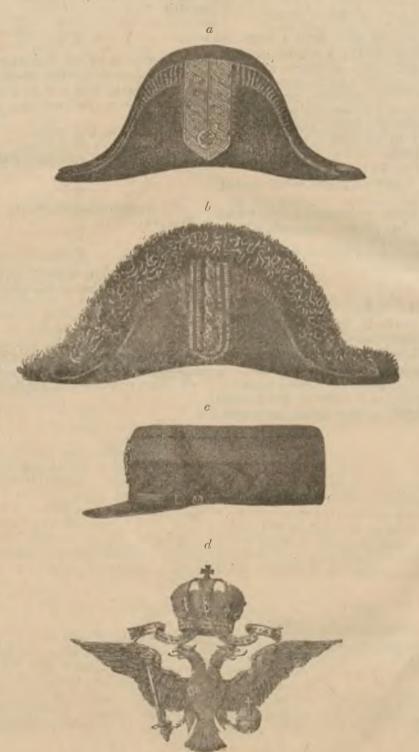
§. 40.

Do służby wiosłowej na łodziach i do służby na morzu w ogólności można nosić koszulę okrętową z sukna ciemno-nichieskiego (tablica IV, fig. c).

Call r. w.

Tablica I,

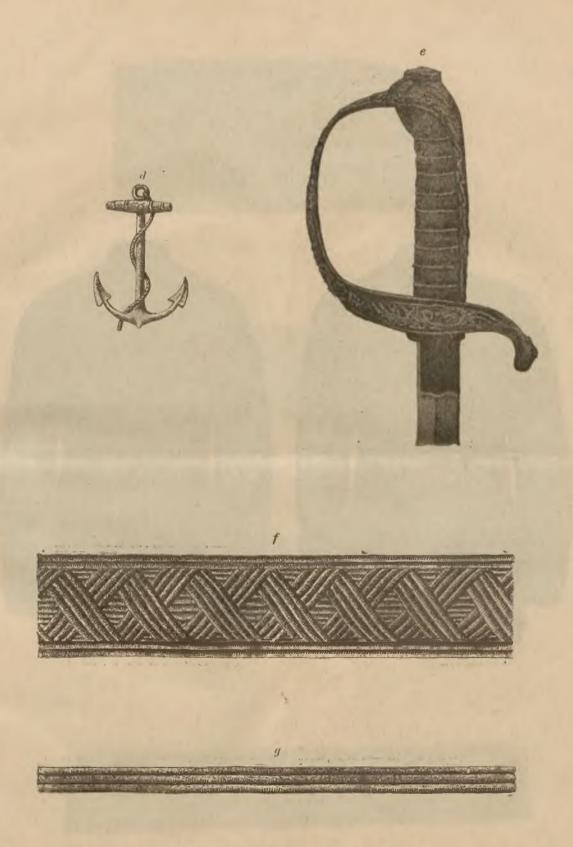
model I.

Tablica II, model II.

Tablica III, model III.

Tablica IV, model IV.

